

NBSB BEKER A – WLC STUNT RALLY

Een verslag van de bekerwedstrijd tussen WLC en OSV

Als het vroeger (lees +-2003) slecht weer was, dan wilde ik nog wel eens een computerspelletje spelen op onze computer thuis. Het was een state of the art apparaat, windows XP stond erop, je kon mijnenveger spelen, het was helemaal prachtig. We hadden drie spelletjes op deze computer: Lego Chess, Rollercoaster Tycoon, die ik voor een ander verslag ooit zal bewaren als vaag gerelateerde anekdote, en dus Lego Stunt Rally. Met de kennis van nu niet eens zo'n heel geweldig spel, maar als je niks anders te kiezen hebt is alles leuk.

Hoe dan ook, in Lego Stunt Rally doe je twee dingen stunts, en rally's rijden (duh). Zo rijd je op het ene moment door de jungle, het andere moment door de woestijn; Rijd je op het ene moment door een looping en op het andere moment over een enorme ventilator die je de lucht in blaast. Zoals de chauffeur van de auto op de hoes van het computerspel zich misschien voelt als hij op volle vaart op een looping afrijdt, zo voelde het NBSB-beker A zich misschien ook met het vooruitzicht van het spelen tegen de mannen van de Osse Schaakvereniging die afgelopen dinsdag bij ons bezoek kwam. Niet in de minste plaats omdat de teamleider van OSV niemand minder dan grootmeester Loek van Wely is, en ook de spelers die normaal gesproken worden opgesteld zijn bepaald geen prutsers. Dat beloofde een zware kluit te worden, en op die manier waren Niels, Sascha, Thomas en Jasper in hun eigen stunt rally terecht gekomen. Het werd de zwaarste kluit mogelijk, want Oss had alle registers opengetrokken en kwam zo'n beetje met de sterkst mogelijke formatie aanzetten in Eindhoven:

FIGUUR 1: HOES VAN HET COMPUTERSPEL LEGO STUNT RALLY.

WLC	-	WLC A	-
Niels Feijen (1764)	-	Loek van Wely (2616)	-
Sascha Kurt (1987)	-	Fred Hallebeek (2169)	-
Thomas Kools (2020)	-	Nico Schouten (2068)	-
Jasper Krenning (1805)	-	Henk van der Wijst (1907)	-

Stunt rally is ook een beetje van toepassing op de aantocht van bord 3-speler Thomas. Onderweg naar WLC brak zijn ketting en moest alles uit de kast getrokken om nog op een christelijk tijdstip bij de wedstrijd te komen. Sluiproutes, vervangend ervoer en een flinke sprint later was de schade uiteindelijk maar 10 minuten. Hoe had dit z'n weerslag op de partij? Hij doet zelf verslag:

BORD 3: NICO SCHOUTEN – THOMAS KOOLS

Ik kwam half buiten adem dus binnen bij de Hoeksteen, en ik zag bij Sascha aan het bord bij binnenkomst Fred Hallebeek zitten. Daarnaast zag ik Loek van Wely en toen wist ik eigenlijk al wie mijn tegenstander zou zijn. Immers, waar een team van Oss te vinden is vaak ook Nico Schouten te vinden. Hij is Europees kampioen bij de senioren in 2014, en deelnemer (in ieder geval) aan het NK van 1975. Hoewel hij wat ratingpunten kwijt is geraakt is hij nog steeds een uitstekende schaker die op een (schaaktechnische) vernielingstocht bezig namens OSV 1 in dezelfde klasse als WLC 2. Nu kan ik het me niet veroorloven mezelf daardoor te laten intimideren,

maar ik was op mijn hoede; ik wist niet eens wat hij speelde. Ik neem jullie aan de hand van drie stellingen mee door de partij.

FIGUUR 2: STELLING NA 12. A4.

We komen erin na een opening waarin wit een degelijke opstelling heeft gekozen, maar tegelijkertijd niet een waarmee hij zwart sterk onder druk zet. Toch stelt de laatste zet 12. a4 zwart tot een min of meer gedwongen en beetje ongebruikelijke structuurtransformatie na 12.. – b4. Wit moet dan terug met het paard, en geeft een paar tempo's op. Daar staat tegenover dat het veld c4 van wit wordt, wat natuurlijk een prachtige plek is voor een paard. Interessant!

Op verschillende momenten heb ik de gelegenheid gehad om de structuur helemaal vast te leggen met de zet a5. Een leuke vraag voor de lezer is of dit wenselijk is voor zwart, want de pion op a5 is natuurlijk wel rijp fruit voor een paard op c4.

We komen iets verder in de tijd, en de stelling is nog steeds min of meer in balans na de zet 23. Lxe4. Wit heeft echter wel het looperpaar opgegeven, en de batterij van de dame op a8 en de looper op b7 ziet er voorlopig indrukwekkend uit. Nog een lezersvraag: Slaat u meteen terug e4, of ruilt u eerst een paar torens op c1? Een van de twee is duidelijk beter, al moet ik zeggen dat ik de scherpte ontbeerde om de twee goed uit elkaar te houden. Uiteindelijk maakte het niet uit, want Nico, die langzaam maar weinig tijd begon te kijken, begon hier aan een afwikkeling die een lek blijkt te hebben, waarvoor we snel doorscheuren naar het volgende diagram.

De stelling na 26.. – f6, en wit heeft een probleem. Ofwel, de looper van e5 wordt verzet en de pion op g2 valt, waarna de witte koningsstelling gatenkaas is, ofwel wit gaat voor drastische acties. Dat is waar Nico, nu in vliegende tijdnood, voor koos. 27. Lxf6?! was een geïnspireerde poging om rook te genereren in de stelling. Ik had gelukkig genoeg tijd en scherpte over om deze wanhoopspoging te pareren. Met name na 27..-gxf6 28. Dg4+ Kh8 29. Dxe6 Dc6 30. De7 Tg8, wordt wit al gedwongen om g3 te spelen waarna de open witte velden rond de koning Nico uiteindelijk fataal bleken te worden.

We gaan met piepende banden door naar het volgende bord. Onze Benjamin, Sascha, kreeg daar ook een sterke tegenstander voor de kiezen: Fred Hallebeek. Wist Sascha hier ook voor een stuntje te zorgen?

BORD 2: SASCHA KURT- FRED HALLEBEEK

Op bord 2 spelde ik met wit tegen Fred Hallebeek. Op hem had ik me niet voorbereid. De Italiaanse opening kwam op het bord met een transpositie naar de Ruy Lopez / Chigorin defence door zwart na zet 11. Het bleef lang gelijk tot zwart met zet 20. a5 de damevleugel opent. De computer vond dit achteraf een foutje. Vervolgens miste wit in de stelling beneden 23. Pxe5 met meer activiteit voor wit en speelde 23. Ld3 waarna de witte lopers geruild werden en het weer gelijk stond.

De stelling links ontstond na 30. Db6 met meerdere dreigingen. Hier verdedig zwart minder nauwkeurig met 30. ... Pe6. Hiermee geeft zwart en stuk terug. In plaats hiervan was 30. ... Pd7 de betere voortzetting.

Met zet 34. Dxe5 (zie diagram beneden) koos wit de minder nauwkeurige voortzetting waardoor het voordeel van wit verdween. Beter was 34. Dxa5 met goede winstkansen.

Het werd een spannend dame-eindspel. Ook in de tijdhoofdfase gingen beide partijen nog lang door en moesten hun hoofd koel houden. Met nog maar een paar resterende seconden op de klok werd overeengekomen tot remise waarmee de winst voor het WLC-team een feit was.

Als er aan een bord een stunt nodig zou zijn om er een half puntje uit te slepen, was het aan bord 1. Niels Feijen kreeg de ondankbare taak om een gigant van het Nederlandse schaak het hoofd te bieden. Loek van Wely, lange tijd beste schaker van Nederland en tegenwoordig teamleider van het bekerteam van Oss zat namelijk aan het eerste bord. Ik kreeg als teamleider een verzoek of hij Loek mocht trotseren, en dan ben ik niet de moeilijkste. Hij levert zelf verslag:

BORD 1: LOEK VAN WELY – NIELS FEIJEN

Wint David van Goliath?

Loek van Wely (2616) – Niels Feijen (1764)

Mijn voorbereiding had me in principe niet in de steek gelaten zoals dit intern ook vaak het geval is met een knipoog naar een voorgaand slachtoffer. 😊

Ik kwam in de theoretische variatie in het klassiek Hollands terecht. Wit heeft hier na $Pxe4 fxe4 Pd2 d5$ een prima stelling maar een ander idee is om $Dc2$ (of $Dd3$) te spelen. Na $Pxc3$ kun je dan weer met de dame of de b pion terugslaan. Loek koos voor het laatste. Ik wist dat hij deze variatie had gespeeld tegen GM Dimitri Reinderman dit jaar dus had me natuurlijk even ingelezen.

Een Chessable cursus van GM Simon Williams had me geïnspireerd om een bijzonder kwaliteitsoffer te spelen.

In de volgende stelling had Loek gehoopt op $c5$ waarna $Pb3$ voor nogal wat problemen zorgt. Het paard nemen met het paard is natuurlijk niet mogelijk omdat $Dxc4$ met schaak komt. Ik heb $c6$ kort overwogen om de witveldige loper van wit te blokkeren, echter was $Pb3$ nog steeds behoorlijk irritant om tegen te spelen. Het werd dus $b6$ waarmee ik mijn toren volledig opgeef in ruil voor iets moois wat sterke spelers altijd 'compensatie op de lichte velden' noemen. Hierna moest ik natuurlijk wel nog deze abstracte compensatie bewijzen. De evaluatie leek het met een $+1$ in mijn richting achteraf eens te zijn!

Rond zet 20 kwam er dan toch de eerste onnauwkeurigheid van mijn kant. Na Kh1 van Loek begon ik iets te overhaast te spelen. Met de zet g4 geef ik Loek het spel terug die ik hem van te voren zo goed had ontzegd. Zijn zwartveldige loper kwam weer tot leven en dit nam veel problemen aan zijn kant weg. Strategisch gezien heb ik hier de partij grotendeels teruggegeven. Een simpele h6 met de vraag: 'Wat ga jij doen?' was superieur geweest aan het uiteindelijke verloop. Toch was er nog flink wat spel in mijn positie en heb ik nog een flinke vuist kunnen maken.

Als laatst nog een positie op zet 26 waar de klokken aan de lage kant zijn aan beide zijden. Het idee voor zwart wat voor een 0.0 zorgt is Dxc4 Kh1 en De6 terug. Dit leek mij op het blote oog eerder verzwakkend voor zwart maar in principe is er na Tg1+ Kf7 geen probleem en is de open g lijn niet per se heel erg. Ik durfde het echter niet aan en wilde eerst met c5 het veld op d5 wegnemen voor de witte dame waarna slaan op g4 verleidelijker werd. Na h3 h5 en Tf1 liep ik echter tegen concrete problemen aan die ik met weinig tijd op de klok niet meer opgelost kreeg. Ik speelde Dh6 wat na het open van de h lijn niet sterk genoeg bleek om door de verdediging van Loek heen te prikken.

Al met al overheerst de trots na een mooie partij tegen een nog steeds erg sterke grootmeester. Het ratingverschil van ommenabij de 1000 punten werd pas onder tijdsdruk duidelijk en dat lag niet in de lijn van verwachtingen die er vooraf waren. Ook was er met een winst op bord 3 en 4 geen reden tot paniek. Ook gezien de mooie stelling die Sascha aan zijn partij overhield. Een uitgebreid wedstrijdverslag volgt op het welbekende schaakyoutubekanaal (TheChessChef) 😊

BORD 4: JASPER KRENNING – HENK VAN DER WIJST.

Jasper trof aan bord 4 Henk van der Wijst aan en kende op basis van wat ik ervan kon zien een buitengewoon prettige partij. Hij wist in de loop van de partij langzaam steeds meer druk te ontwikkelen op de kort gerokeerde koning van zijn tegenstander. Veld f7 kwam steeds meer onder druk te staan, en het tegenspel van zwart leek weinig vlam te vatten. Twee diagrammetjes geven de situatie aardig weer:

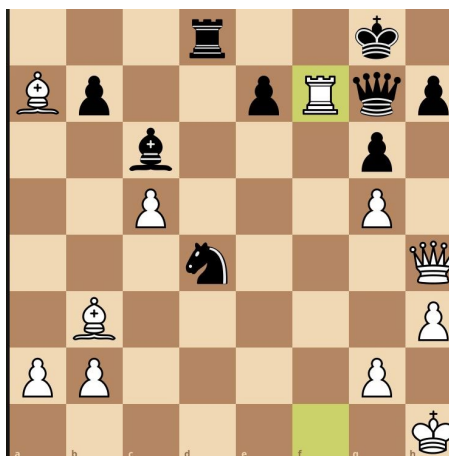
Mijn partij ging op en neer. Na behaalde voordeel leverde ik dat na een paar zetten weer in , dit gebeurde een keer of 4 , de laatste was bizar.

Ik speel hier Lxa7 wat de vis als blunder aanmerkt en ik eigenlijk de partij weggeef. Het lijkt erop dat alles in de partij op een bepaalde volgorde wachtte , die we beiden niet zagen.

De slotstelling

Waar zwart ook door z'n vlag ging op de 30ste zet

TEN SLOTTE

Het was een salto mortale, maar het NBSB-bekerteam A van WLC heeft het gewoon geflikt. De sympathieke Ossenaren hebben we kunnen verrassen, en daarmee staat ons NBSB-A-bekerteam in de halve finale. Nu kunnen we lekker uitbuiken en kijken hoe de andere teams het gaan doen, en wie we volgende ronde weer treffen.

WLC	-	WLC A	2½ - 1½
Niels Feijen (1764)	-	Loek van Wely (2616)	0 – 1
Sascha Kurt (1987)	-	Fred Hallebeek (2169)	½ - ½
Thomas Kools (2020)	-	Nico Schouten (2068)	1 – 0
Jasper Krenning (1805)	-	Henk van der Wijst (1907)	1 – 0

Thomas Kools